

JAUME BARTUMEU CASSANY
EXCAP DE GOVERN

L'adaptació de la justícia

La pau social depèn d'aquest servei públic

La darrera setmana ha estat un patiment continuat per al cap de Govern i per a DA. Andorra, i les seves institucions, han iniciat un camí preocupant.

Grifols, la gran esperança del mite de la inversió estrangera productiva promogut per Xavier Espot i DA, els ha dit “passi-ho bé i moltes gràcies”. Temps, diners –molts– i tones de comunicació cloroform Valira avall.

La consellera Carine Montaner que el fiscal general, amb el vistiplau de DA acusava del delictes de revelació de secrets –per comentar les retribucions que un conseller general rebia del pressupost públic del Consell General–, ha estat absoluta.

L'informe de l'impacte sobre l'economia que pot comportar l'acord d'associació amb la Unió Europea no ha aportat pas llum, sinó més aviat fum.

Són tres exemples recents que confirmen que el carruatge governamental va pel pedregar.

Sortosament, en l'àmbit de l'Administració de justícia al Consell Superior ha fet saber públicament la seva preocupació sobre l'endarreriment en la resolució de tantes i tantes controvèrsies que la ciutadania ha portat als tribunals andorrans. Un endarreriment que només es pot qualificar d'inadmissible i, alhora, d'injustificable.

Sempre he procurat, tot i que a Andorra es fa difícil, ser optimista. Davant el dubte prefereixo considerar que sempre és millor veure les possibilitats del futur que fer l'inventari de les oportunitats perdudes.

Fins i tot en els escenaris més adversos és més útil per a tots buscar sortides, centrar-nos a trobar solucions als problemes que encarem.

Hem de ser plenament conscients que la pau social andorrana depèn, en bona part, que el país disposi d'un servei públic de la justícia que resolgui els conflictes, aplicant les lleis que la mateixa societat andorrana s'ha donat, en temps i forma: en definitiva el que la societat demana i la Constitució reclama, és un servei públic que solucioni problemes a la gent, protegint els seus drets i llibertats.

Aquesta és la funció primordial del servei públic de la justícia. Una funció que el

La justícia és una qüestió d'Estat: creguem-nos-ho abans que sigui massa tard

Tribunal Superior de Justícia ha assumit plenament i clarament donant així una seriosa plantofada jurídica al Fiscal General que s'havia entossudit en una acusació contrària al dret, al Reglament del Consell General i també, val a dir-ho, a la seva missió essencial que és vetllar per la Constitució.

La justícia no és només un servei públic, és una autoritat a la qual la Constitució atribueix el paper de guardiana de la llibertat individual. Pel que fa al Ministeri Fiscal l'article 93.1 de

la Constitució ho deixa ben clar:

“1. El Ministeri Fiscal té la missió de vetllar per la defensa i aplicació de l'ordre jurídic i per la independència dels tribunals i de promoure davant d'aquests l'aplicació de la llei per a la salvaguarda dels drets dels ciutadans i la defensa de l'interès general.”

Es fa molt difícil intentar esbrinar per quins motius el Fiscal General ha volgut persistir en una abrandada defensa de l'opacitat i el secretisme quan el principi de publicitat dels imports de les remuneracions dels càrrecs públics del país és indiscutible.

Era urgent aclarir aquesta qüestió i el Tribunal Superior ho ha fet de manera clara, concreta i precisa.

La seriosa plantofada que s'endú el Fiscal General no és una simple anècdota. És un fet revelador de què passa quan l'actuació judicial es polititza per deixadesa de funcions del poder executiu, que és a qui correspon bregar en els conflictes polítics.

Quedarà per a la història –i cada cop serà més evident– la irresponsable negligència del cap de Govern Espot en deixar transferir a la justícia –amb la col·laboració de la Fiscalia– un conflicte que s'havia d'haver resolt en l'àmbit polític.

Ara només faltaria que el Fiscal General formulés recurs contra la Sentència.

La Justícia és una qüestió d'Estat. Demostrem que ens ho creiem abans que sigui massa tard.